

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1036 17 tháng 5 năm 2015

Minh Tâm

*Minh tâm tự sửa quý thân hành
Giải tỏa phiền ưu tự tiến nhanh
Cảm thức điều lành tâm thức giác
Giải mê phá chấp tự hành thanh*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám 24/8/2005 đến 30/08/2005

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Học nơi nào mới đúng ?
- 2) Qui nguyên ở nơi nào ?
- 3) Nguồn cội là nơi nào ?
- 4) Sự tiến hóa vô cùng là sao ?
- 5) Tại sao làm người lại sợ đối?
- 6) Lòng tham của con người không đáy tại sao?
- 7) Duyên nào là duyên tốt?

<p>1) San Diego, 24-08-2005 3 : 30 PM <i>Hỏi : Học nơi nào mới đúng ?</i></p> <p>Đáp : Thưa học nơi trung tâm sinh lực mới đúng</p> <p>Kệ : <i>Khai triển vô cùng tự cảm mình Đường lành Trời độ khai tâm trí Thành tâm tu luyện tạo kiên trì Chuyển hóa vô cùng tự giác mình</i></p>	<p>2) San Diego, 25-08-2005 4 : 50 PM <i>Hỏi : Qui nguyên ở nơi nào ?</i></p> <p>Đáp : Thưa qui nguyên là trở về nguồn cội</p> <p>Kệ : <i>Thành tâm học hỏi thân tâm nhẹ Khai triển vô cùng tự giác mình Uyển chuyển không ngừng nay tự thức Hành thông khai triển cứu chính mình</i></p>
<p>3) San Diego, 26-08-2005 10 : 25AM <i>Hỏi : Nguồn cội là nơi nào ?</i></p> <p>Đáp : Thưa nguồn cội là gốc gác</p> <p>Kệ : <i>Thực hành khai triển quý tâm thân Gốc gác niềm tin tự thực hành Khai triển chính mình tâm ổn định Hành thông tự thức trí phân minh</i></p>	<p>4) San Diego, 27-05-2005 7 : 15 AM <i>Hỏi : Sự tiến hóa vô cùng là sao ?</i></p> <p>Đáp : Thưa sự tiến hóa vô cùng do hành giả siêng hành pháp</p> <p>Kệ : <i>Siêng tu tiến hóa vô cùng tận Cảm thức đời nay duyên học hỏi Siêu giác phân minh vô cùng tận Thành tâm hành pháp chẳng u ơ</i></p>
<p>5) San Diego, 28-08-2005 12 : 04 AM <i>Hỏi : Tại sao làm người lại sợ đói?</i></p> <p>Đáp: Thưa làm người chỉ có bộ ruột mới biết được sợ đói no</p> <p>Kệ: <i>Đói no là chuyện của bộ ruột Trí tuệ phân minh chuyện đạo đời Duyên đạo tình đời chưa dứt khoát Hành thông tự cứu giúp thân mình</i></p>	<p>6) San Diego, 29-08-2005 7: 55 AM <i>Hỏi: Lòng tham của con người không đáy tại sao?</i></p> <p>Đáp: Thưa lòng tham của con người là vô cùng</p> <p>Kệ: <i>Tham lam khó khổ đủ điều loạn Giải tỏa không thành thêm rắc rối Ác mộng liên hồi tâm xuất hiện Qui không tiến hóa chuyển an bài</i></p>
<p>7) 30-8-2005 12:34 AM <i>Hỏi: Duyên nào là duyên tốt?</i></p> <p>Đáp: Thưa duyên Trời Phật là duyên tốt</p> <p>Kệ: <i>Phân minh đời đạo tự tiến hành Giải tỏa phiền ưu tự tiến nhanh Thức giác chính mình minh đạo pháp Chuyển hóa thâm sâu cơ duyên đạo</i></p>	

Thầy về

Hồ ơi! Trông đợi Thầy về,
Hai Không mở cổng ngục ngay cốc Thầy.
Tình người bạn đạo vui say,
Tâm mừng vui nhộn, hồ ơi!
Tâm mừng vui nhộn đổi thay vui cười.

Hồ ơi! Cảm mến người người,
Về đây dọn dẹp đổi thay khí trời.
Tập trung khai triển hợp thời,
Vui say mùi đạo, hồ ơi!
Vui say mùi đạo mở lời nhủ khuyên.

Hồ ơi! Tái hợp tiền duyên,
Người người hoan lạc rõ miền Đại La.
Tình Trời sánh tựa tình Cha,
Thương yêu tha thứ, hồ ơi!
Thương yêu tha thứ chan hòa tình thương.

Hồ ơi! Bản lĩnh như gương,
Khai tâm mở trí yêu thương độ hành.
Tự mình khai thức thực hành,
Mỗi ngày hai cử, hồ ơi!
Mỗi ngày hai cử thực hành pháp môn.

Hồ ơi! Vạn lý sanh tôn,
Hồn khôn hồn tiến hồn ôn học bài.
Chung lo dọn dẹp hằng ngày,
Cùng chung huynh đệ, hồ ơi!
Cùng chung huynh đệ an bài nội tâm.

Hồ ơi! Huynh đệ uyên thâm,
Tâm ta tâm họ tâm tâm đường đi.
Chẳng còn lý luận khinh khi,
Tình thương đạo đức, hồ ơi!
Tình thương đạo đức tâm thì đạt an.

Hồ ơi! Huynh đệ bạc bần,
Khai thông trí tuệ khai màn đạo tâm.
Quy về một mối uyên thâm,
Tâm tâm chơn thức, hồ ơi!
Tâm tâm chơn thức siêu âm đạo đời.

Hồ ơi! Huynh đệ nơi nơi,
Về đây học hỏi tự rời tham sân.
Tình Thầy tình bạn nghĩa ân,
Cùng chung thức giác, hồ ơi!
Cùng chung thức giác ân cần dựng xây.

Hồ ơi! Chung sống vui say,
Ngày ngày thuyết giảng dịp may vẫn còn.
Khai thông cảm thức đường mòn,
Bề Trên ân độ, hồ ơi!
Bề Trên ân độ vẫn còn trợ trơ.

Hồ ơi! Khai triển giác giờ,
Cảm thông Thiên Địa giác mơ chẳng còn.
Tự mình khai triển nở non,
Con đường vạch sẵn, hồ ơi!
Con đường vạch sẵn thẳng đường ta đi.

Hồ ơi! Chẳng ngại chẳng nghi,
Trì tâm thực hiện dự thi trường đời.
Thầy ban đủ lý đủ lời,
Hành trang sẵn có, hồ ơi!
Hành trang sẵn có sẵn sàng tự đi.

Hồ ơi! Uyển chuyển dự thi,
Trí tâm thanh tịnh chẳng nghi chẳng ngờ.
Tự mình dẹp bỏ giác mơ,
Tâm linh khai triển, hồ ơi!
Tâm linh khai triển thiên cơ hữu hình.

Hồ ơi! Tiến hóa do mình,
Trì tâm học hỏi hành trình Trời ban.
Diễn thanh khai triển phát quang,
Tâm an thanh tịnh, hồ ơi!
Tâm an thanh tịnh vượt ngang đạo đời.

Hồ ơi! Thức giác hợp thời,
Trời cao bể rộng mở lời nhủ khuyên.
Khuyến người tái hợp tiền duyên,
Công phu tu tiếp, hồ ơi!
Công phu tu tiếp tạo yên tạo hòa.

Hồ ơi! Điển giới thật thà,
Trì tâm thanh tịnh tự hòa hư không.
Tham thiền nhập định hóa công,
Trong không mà có, hồ ơi!
Trong không mà có giải vòng ước mơ.

Hồ ơi! Giải tỏa u ơ,
Thầy về hỗ trợ điển cơ thực hành.
Hương về nguồn cội thanh thanh,
Tâm không động loạn, hồ ơi!
Tâm không động loạn thực hành đến nơi.

Hồ ơi! Nguyên lý của Trời,
Bao la lớn rộng hợp thời tiến thặng.
Chẳng còn lý luận khó khăn,
Chồng tu vợ giúp, hồ ơi!
Chồng tu vợ giúp ở ăn điều hòa.

Hồ ơi! Khai triển thật thà
Vượt qua tai nạn tự hòa chơn tâm.
Lý Trời quả thật diệu thâm,
Tầm đường tự thức, hồ ơi!
Tầm đường tự thức giữ tâm thanh hòa.

Hồ ơi! Giải bỏ ý ma,
Thần kinh mạnh mẽ chan hòa tình thương.
Trì tâm khai lối mở đường,
Tâm minh đời đạo, hồ ơi!
Tâm minh đời đạo tự lường tự đi.

Hồ ơi! Đạo ở trong ni,
Trì tâm thực hiện đạt thì quán thông.
Cảm minh rõ rệt tự phòng,
Chẳng còn mê chấp, hồ ơi!
Chẳng còn mê chấp thông dong đạo đời.

Hồ ơi! Khai mở ý lời,
Bền tâm thực hiện, về Trời nay mai.
Điển tâm hướng thượng chẳng sai,
Hai vai thanh nhẹ, hồ ơi!
Hai vai thanh nhẹ tiến hoài không ngưng.

Hồ ơi! Cảm thức tự mừng,
Vui say đời đạo cảm ứng luật Trời.
Chẳng còn đợi thỉnh với mời,
Tự mình thực hiện, hồ ơi!
Tự mình thực hiện những lời Thầy ban.

Hồ ơi! Tránh cảnh miên man,
Tự do khai triển dọn đường tự đi.
Bền tâm nhịn nhục dự thi,
Điện năng sẵn có, hồ ơi!
Điện năng sẵn có tự truy tự lùng.

Hồ ơi! Thiên cảnh vô cùng,
Tu hành tiến hóa tự vùng đứng lên.
Độ đời cảm thức bên trên,
Nền cao tận độ, hồ ơi!
Nền cao tận độ tự quên tranh giành.

Hồ ơi! Khai mở thực hành,
Đến nơi đánh lễ điển thanh điển hòa.
Ý Trời quán độ chung nhà,
Độ tha tại thế, hồ ơi!
Độ tha tại thế chung hòa tiến lên

Hồ ơi! Sẵn có đạo nền,
Quên đi thế sự tự nên đạt thành.
Chẳng còn lý luận đấu tranh,
Thanh thanh diệu diệu, hồ ơi!
Thanh thanh diệu diệu lưu manh làm gì?

Hồ ơi! Cảm thức dự thi,
Trần đầy nhịn nhục tâm ghi điều lành.
Cơ tầng khai triển lại nhanh,
Thành tâm tận độ, hồ ơi!
Thành tâm tận độ điển thanh điển từ.

Hồ ơi! Ảnh hưởng người người,
Lui về thanh tịnh chung cười nở hoa.
Đó là nguyên lý thật thà,
Vui say mùi đạo, hồ ơi!
Vui say mùi đạo chan hòa khí thanh.

Hồ ơi! Tự giác thực hành,
Hành cho trúng đích sử xanh chẳng còn.
Một lòng một dạ sắt son,
Thực hành chơn chánh, hồ ơi!
Thực hành chơn chánh hợp sanh ý Trời.

Hồ ơi! Cảm thức nơi nơi,
Đời là tạm cảnh chơi vui tạo sầu.
Tu hành khai triển nhiệm mầu,
Trong không mà có, hồ ơi!
Trong không mà có rõ tàu về quê.

Hồ ơi! Chẳng có chán chê,
Quê ta sẵn có ta về hưởng thôi.
Thế gian đi đứng lại ngồi,
Tranh đua cướp giựt, hồ ơi!
Tranh đua cướp giựt mưu cầu ý tham.

Hồ ơi! Tự thức chẳng làm,
Ý tâm thanh nhẹ tự am nội tình.
Càng tu càng tiến càng minh,
Nội tình xinh đẹp, hồ ơi!
Nội tình xinh đẹp chuyển khuynh về Trời.

Hồ ơi! Chuyển tiếp hợp thời,
Tâm linh cởi mở đời đời dựng xây.
Chẳng còn ý niệm đổi thay,
Tu hành tinh tấn, hồ ơi!
Tu hành tinh tấn đổi thay tình đời.

Hồ ơi! Ý nguyện thành thơi,
Trời cao tận độ mở lời nhủ khuyên.
Khuyên đời tự sống mới yên,
Về nơi thanh tịnh, hồ ơi!
Về nơi thanh tịnh tự xuyên đạo đời.

Hồ ơi! Khai mở lý lời
Độ tha tại thế rõ Trời trong tâm.
Chẳng còn nịnh bợ hát ngâm,
Đến không cũng phải, hồ ơi!
Đến không cũng phải tự tầm về Không.

Hồ ơi! Chẳng có lòng vòng,
Truy ra chơn lý thông dong đạo đời.
Khai thông đồng nhịp hợp thời,
Trì tâm khai mở, hồ ơi!
Trì tâm khai mở đời đời tiến thân.

Hồ ơi! Thanh nhẹ ý lời,
Bình tâm học hỏi tự vui lòng sâu.
Chẳng còn mưu định cơ cầu,
Hướng thanh đạt pháp, hồ ơi!
Hướng thanh đạt pháp nhiệm mẫu quang khai.

Hồ ơi! Chẳng có ai tài,
Thầy ban chơn thức tiên hoài không ngưng.
Chẳng còn lý luận lưng chừng,
Trí tâm khai triển, hồ ơi!
Trí tâm khai triển tiến từng phút giây.

Hồ ơi! Hoàn cảnh là thầy,
Dạy cho hiểu đạo ngày ngày sửa tu.
Chẳng còn khờ dại thêm ngu,
Tu cho đắc đạo, hồ ơi!
Tu cho đắc đạo đổi trao thiên tình.

Hồ ơi! Khai triển một mình,
Thành công ảnh hưởng hành trình độ tha.
Trở về thực chất thực tà,
Minh tâm kiến tánh, hồ ơi!
Minh tâm kiến tánh trải qua đạo đời.

Lương Sĩ Hằng.
Hai Không, 21-11-1990

CHÂN KINH 34

*Phân minh đời đạo duyên tình động
Khai triển vô minh tự rõ lòng
Nguyên lý Trời ban duyên lý thú
Chung vui học hỏi chẳng chờ mong*

”Phân minh đời đạo duyên tình động”:

Phân minh được đời đạo thì mới hiểu rõ được duyên tình ở thế gian chỉ có động thôi.

“Khai triển vô minh tự rõ mình”:

Tất cả sự tăm tối của chúng ta, ta lo lập lại trật tự. Không khác gì căn nhà ta quét dọn kang trang tốt đẹp, hiểu được vị trí của mọi người ở trong nhà. Thì cơ tạn của ta cũng vậy, vị trí của lục căn lục trần ở đâu chúng ta phải hiểu, trong thanh tịnh mới hiểu mới sáng, lúc đó phần hồn mới có trách nhiệm giáo dục lục căn lục trần, bỏ bay máy cưa trong cơ tạn của chúng ta đồng tu đồng tiến. Thì thấy phần hồn đang hợp tác với vạn linh trong chu trình tiến hóa, mà tự lập lại trật tự, thì phá vỡ tất cả những sự vô minh, tự rõ làm, biết được căn cứ của chúng ta và vị trí của chúng ta đang làm gì ở đây, thì nhiên hậu mới thật sự phục vụ chính mình và ảnh hưởng quần sanh.

“Nguyên lý Trời ban duyên lý thú”:

Nguyên lý của Trời ban, cái duyên rất lý thú. Duyên là do đâu? Lâu lâu gặp được một người bạn mà mình rất lý thú nói chuyện với họ, là hai bên từ trường điển quang đồng nhịp với nhau nó mới có sự lý thú. Mà nếu nó nghịch với nhau thì không có lý thú, cái đó là tự nhiên của Trời Đất sắp đặt như vậy. Chúng ta thấy như vậy chúng ta phải cố gắng lập lại trật tự càng ngày càng tốt hơn, thì lúc nào chúng ta cũng cảm thấy sự lý thú an vui của Trời Đất. Mỗi mỗi ở thế gian xuất hiện công hiền cho quần chúng, đều là lý thú do khối óc kết thành.

Chúng ta là người phung phí là có tội, xài nó mà không biết nó. Ở nhà có cái ti-vi, về cứ bấm ti-vi coi loạn xạ khối óc, nhưng mà không biết cái trật tự do đâu mà có cái ti-vi, không phải dễ làm đâu! Nhưng ngày hôm nay đóng góp, mỗi người một chút nó hình thành được ti-vi, rồi đóng góp trật tự hằng ngày, để giúp cho mọi người sống trong lý thú chung vui. Thì lúc đó chúng ta mới quý quần sanh, và đem lòng phục vụ cho quần sanh. Không có mưu lợi cá nhân, nó mới trong lành vui đẹp. Mưu lợi cá nhân không có trong lành vui đẹp.

“Chung vui học hỏi chẳng chờ mong”:

Không có chờ, hành tới, không có mong, tự tiến tới là đạt. Tự tiến là tự đạt, cho nên Vô Vi là tự tu, tự tiến, tự đạt.

Chính mình không hành, không phát triển huyền bí trong nội tâm, làm sao biết đường nói đạo? Đạo là sự quân bình trong nội tâm cơ tạn trong lành. Khi chúng ta nhìn trời tốt, có ánh sáng mặt trời đầu đó có trật tự. Gió, mưa, điều hòa, thấy cái cảnh đó là cảnh vui của Nhơn sanh. Tại sao trong tâm, trong cơ tạn ta không biết làm trật tự như vậy? Cho nên duyên lành có cái pháp này là khứ trước lưu thanh. Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp khứ trước lưu thanh, lần lần mới thấy rõ, cũng như ngày bình minh rạng tỏ trong nội tâm nội tạng. Thì chúng ta không có việc tranh chấp, mà chỉ có xây dựng nguyên lý tốt đẹp của Trời Đất đã ân ban cho chúng ta hằng ngày, hằng giờ, hằng phút.

Âm thanh của chúng ta có, nếu người có trật tự thì âm thanh trong lành, và cảm động được lòng người. Người hành pháp đứng đắn, thì âm thanh lúc nào cũng trong lành. Hiểu được những gì chúng ta nói, hiểu

được những gì chúng ta làm, hiểu rõ cuộc sống Trời Đất đã ân ban và hình thành, quý yêu thân xác mà tiến hóa. Biết quý yêu thân xác, biết xây dựng cho thân xác là tâm linh sẽ có. Tại sao làm như vậy mà tâm linh có? Vì trật tự hội tụ nhơn lành thì tâm linh phát triển.

Đêm đêm tu, lo giải, người đi trước đã làm được, tại sao chúng ta không làm? Làm cho chúng ta có một cái xã hội tốt, có một số người dứt khoát, tâm tư đồng nhất, bầu trời thanh thản, nhơn sanh bớt tham thì bầu trời không có ô nhiễm. Nhơn sanh càng ngày càng tham, là bầu trời phải ô nhiễm. Tại sao bầu trời mà ô nhiễm, to lớn như vậy mà ô nhiễm? Vì chất đốt quá nhiều, khói đen quá nhiều, mới làm cả càn khôn, cả bầu trời đều ô trược. Tình trạng hiện tại không khí cũng có thể giết chết nhiều người, mà chúng sanh đâu có hiểu được. Có cuộc sống là vui thôi, ham vui không hiểu được, kỳ thật không khí không trong lành thì giết dân, chứ không có cứu dân. Cho nên chánh phủ phải hiểu cái điều này, không phải là tiền trên hết. Không phải ăn hối lộ có tiền là được, có tiền cũng chết, nếu không khí không trong lành.

Cho nên người tu, càng ngày càng tu thấy rõ vị trí của nhơn sinh, của mọi người sống chung với nguyên khí cả càn khôn vũ trụ, thì chúng ta phải biết tinh thần phục vụ, không làm ô nhiễm không khí của Trời Đất. Nếu làm ô nhiễm là sát hại sanh linh, tội đó nặng lắm, không phải nếu tôi sáng tạo được cái này cái kia, kia nọ mà chất đốt quá nhiều. Chất đốt nó bay đi đâu? Bay đi lên không, nó làm ô nhiễm cả bầu trời. Cái tội đó quy về ai? Quy về người mưu sự mà không biết thực hiện sự cứu giúp cho chung, đó là tội rồi.

Cho nên truyền thuyết cho biết, Địa Ngục Du Ký đọc vô thì thấy rõ mọi người đều có tội, tại vì không hiểu không minh. Muốn hiểu, muốn minh, thì phải hành một cái pháp, hành lại trật tự mới thấy rõ mình hơn. Càng thấy thì càng thấy sự nguy hiểm sẽ đến với chính ta, và đến với mọi người sau sự tham lam của quần chúng. Từ đó dứt khoát không dám tham nữa, sống một cách an yên tự tại. Dụng nguyên khí của Trời Đất mà sống, không làm nguyên khí của Trời Đất ô trược mà sát hại lẫn nhau.

Người tu thanh tịnh mới hiểu được điều này, càng hiểu điều này thì càng thấy mình phải hành nhiều, để giải tỏa tất cả những sự trược ô trong nội tâm nội tạng hằng ngày đã thu thập. Cấm đầu hành pháp mới giải được, hiện tại những xứ văn minh tại thế giới đã bắt đầu lập thêm một ban, để diệt tất cả những sự ô nhiễm có thể sát hại quần sanh trong cái sanh hoạt hằng ngày. Có xứ cũng ồn ào đủ chuyện mà không có để ý cái đó, để ý tiền thôi, có tiền là có cuộc sống tiền là trên hết! Nhưng mà không hiểu cuộc sống do đâu có? Do rất nhiều yếu tố hội tụ chúng ta mới có cuộc sống.

Cái duy nhất là không nên để cho nó ô nhiễm. Ô nhiễm là hại. Con người tu không được ô nhiễm, không được tà dâm, không được nghĩ điều sai quấy có thể xâm nhập tư tưởng của chúng ta, cái đó là cái quan trọng trên hết. Vô Vi có pháp Soi Hồn để giải, đêm đêm giải. Pháp Luân Thường Chuyển cũng là giải, tất cả đều là giải ra, cho nên con người sẽ được thanh nhẹ và vui hòa với các giới. Chỉ do một kỳ công hành pháp của chính hành giả mà thôi, chớ không phải nếu tôi tu rồi tôi thành Tiên thành Phật, tôi ra tôi hà hiếp người khác. Tôi nói thiên cơ để làm cho người ta sợ, cái đó là tinh thần bất nhứt, chính nó chưa hiểu nó, nó mới làm điều đó. Nếu nó hiểu nó, nó thấy cần phục vụ nó nhiều hơn, nhiên hậu mới ảnh hưởng người kế tiếp cùng tu cùng tiến, cùng xây dựng cho nhau, đúng đường của Thượng Đế ân ban.

Chỉ có sự thanh tịnh thôi, lãnh vực thanh tịnh có sẵn mà không khai thác làm gì tiến tới đó được. Nhìn mặt chúng ta có sự thanh tịnh, có sự cấu trúc siêu nhiên rất trật tự. Mắt, mũi, tai, miệng, tay chân, thần kinh, suy nghĩ, đi đứng, đều trong tự động, phát quang ra chứ không phải không có. Nếu chịu tu, chịu hòa hợp với cả càn khôn vũ trụ, thanh lọc khối óc, càng ngày càng tráng kiện khỏe mạnh, thì lúc đó chúng ta mới thật sự dừng mãin tu tiến. Thấy được, làm được mới kêu là dừng mãin, thấy được, nghe được, hiểu được mà không làm được là yếu ớt. Cái này chúng ta thấy được, nghe được, hiểu được, hành được, tất là sửa được. Sửa được là đi đâu? Tiến hóa về trong thanh tịnh, thanh nhẹ. Cho nên tiếng nói khác, nụ cười khác; vui, mình xây dựng vừa cứu vớt được mình.

HƯƠNG TÂM CẦU NGUYỆN

1) Xin nhờ quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho mẹ của bạn đạo Yên lê và cũng là bà ngoại của bạn đạo Ánh Minh tên Liêu Thị Hội, mất lúc 8g25 sáng ngày 20 tháng 6 năm 2015, tức ngày 25 tháng 3 năm Ất Mùi tại Bắc Cali, hỏa táng ngày 20 tháng 5 năm 2015, nhân ngày mừng 3 tháng 4 năm Ất Mùi, hưởng thọ 91 tuổi, được siêu thăng tịnh độ.

Xin thành thật cảm ơn quý bạn đạo

Gia đình xin thông báo

2) Kính thưa quý bạn đạo,

Kính nhờ quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho Ba của bạn đạo Nguyễn Hữu Phú là Ông Nguyễn Hữu Phách sinh năm Bính Thìn 1916, mất ngày 12 tháng 5 năm 2015 tại Nam California, được sinh thăng tịnh độ, cảm ơn quý bạn đạo.

Quý bạn đạo nào muốn thăm viếng tiễn đưa Ông Nguyễn Hữu Phách, xin đến nhà quàn Peek Family Funeral Home, phòng số 3 lúc 2 giờ chiều thứ Bảy ngày 16 tháng 5 năm 2015 tại địa chỉ:

Peek Funeral Home
7801 Bolsa Ave
Westminster, CA 92683
(714) 893-3525

Đề bạn đạo chúng ta cùng nhau niệm phật hướng tâm cho Ông Nguyễn Hữu Phách được siêu thăng tịnh độ
Cảm ơn quý bạn đạo.

Minh Đoàn